

sikkert hyppigt vil indtræde, nemlig den, at de virkelig ville blive disse 10 Aar ved Skolevæsenet, og altsaa knytte sig dertil paa en ganske anden varig og stærk Maade, end det nutildags finder Sted, og sandsynligviis med Tanke om at vedblive i denne Stilling i en Række af 10 Aar. Dersom det maa antages, at endel af Lærerne gaae ind paa dette Vilkaar, og altsaa ved Siden af Tilbøieligheden til at gaae denne Vej finder en yderligere Styrke til at udholde Banskælighederne ved Tanken om, at de derved naae til Fritagelse for Børneplichten, saa seer jeg ikke Andet, end at det er Noget, der ligger baade i deres egen og Skolevæsenets Interesse. Men den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) antydede to andre Muligheder; den ene var den, at de skulde kun vedblive med at lade sig udskrive indtil det 25de Aar og da lade sig gjøre til personelle Capellaner af deres Fædre. Det gaaer ikke saa let; jeg troer, at det vil vise sig, at det forholdsviis er yderst Faa, der paa denne Maade blive personelle Capellaner. De maae jo efter den ærede Rigsdagsmands Forudsætning ikke blot være i den heldige Omstændighed at have en Fader, der er Præst, men det maae tillige godtgjøres, at de fornødne Betingelser ere tilstede; der er flere forskellige Betingelser i saa Henseende, som jeg troer vil gjøre saadanne Tilfælde sjældne, og, naar de finde Sted, maa Udskrivningsvæsenet finde sig i denne Ulykke, som jo desuden slet ikke afværiges, hvad enten man vedtager eller forkaster den foreslaaede § 9. Den ærede Rigsdagsmand søiede til, at, naar de Paagjældende ikke kunde komme ind paa denne lykkelige Vej og ikke vilde vedblive i Skolens Tjeneste, da var der ingen anden Udvej, end strax at tage Mustetten paa Næffen. Det af Lo, enten Præst eller Soldat. Det er unægteligt et besynderligt Alternativ at blive stillet imellem; men det forekommer mig dog ikke, at denne Slutning i og for sig er rigtig eller overensstemmende med en rigtig Fortolkning af Udskrivningsloven. Det er vel ikke min Sag at afgjøre, hvorledes Børneplichtsloven i denne Henseende bør fortolkes; men det forekommer mig klart, at det ingenlunde kan gaae an at

siige, at, naar Lærerne træde ud af Skolevæsenets Tjeneste, da skulle de tages for Løds som dem, der have forstøkket sig. Naar det hedder i § 18, der handler om dem, der faae Udsættelse fra det 22de indtil det 25de Aar, „den, som uden lovligt Forsald udebliver fra Sesstionen, betragtes som forløbs udfkreven“, saa staaer der jo tillige udtrykkeligt „uden lovligt Forsald“; men, naar det udtrykkeligt ved Lov er hjemlet, at de have været fritagne, saa kan det dog ikke siges, at de ikke have havt lovligt Forsald, og, naar de skulle behandles som Udfkrevne, saa maae de behandles som Andre, der have havt lovligt Forsald, og altsaa ingenlunde sieblikkelig udskrives til Soldat, saaledes som de, der ere udeblevne uden lovligt Forsald.

Ordføreren: Efter den udførlige Discussion, som allerede har fundet Sted, skal jeg kun tillade mig et Par korte Bemærkninger. Hvad Forsamlingen vil gjøre ved § 9, maa jeg henstille. Det er en Selvefølge, at hverken den ærede Forslagsstiller eller Udvalget har tænkt paa, at en Bestemmelse i nærværende locale Lovforslag kunde gaae for en almindelig Fortolkning af en Paragraph i en almindelig Lov; der er kun tænkt paa at have eller ialtsald indskrænke den vitterlig stedfindende Misbrug, og, naar denne Paragraph vil udrette dette, kan jeg ikke indsee, at den ikke skulde gjøre Nytte, og jeg kan ikke indrømme, at den skulde gjøre nogen Skade. Iøvrigt skal jeg for mit personlige Vedkommende, hvis de øvrige Medlemmer af Udvalget maatte være enige med mig, meget gjerne imødekomme den Frygt, at denne Bestemmelse skulde kunne komme i Beten for en anden Fortolkning af Børneplichtsloven. Dette kan let undgaaes, ved at man tilføjer Paragraphen „indtil det anderledes ved Lov bestemmes, ere Skolelærerne o. s. v.“; da forekommer denne Frygt mig at være hævet. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen) foreslaaer, at § 10 skal falde bort, og beraaber sig deels paa de bestaaende Anordninger og deels paa Communens Rettighed til at bestemme alene om Lærernes Ansættelse og Pensionsret. Hvad de ældre Anordninger angaaer, da vil han ind-